

اعلام‌نکردن کمبودهای دارویی به دلیل شرایط جنگی
ایلنا: عضو هیئت‌مدیره انجمن داروخانه‌داران اقلام دارویی دچار کمبود در داروخانه‌ها را اعلام کرد و گفت: «داروی قلبی «پلاویکس» و «اوسویکس»، در حوزه بیماری دیابت انواع «انسولین»ها، در حوزه بیماری های اعصاب و روان، «آسنتره»، «آلونتا» و «کلونازپام»، داروی گوارشی «کلیدنیوم سی»، مسکن ژلوفن، «آمیول سینوپار»، داروی پروستات «اومنیک»، داروی «آمیلوپریس» برای کنترل فشار خون، همچنین داروی «هیدروکسی کلروکین» در حوزه خودایمنی، «ارگوتامین سی» برای سردردهای میگرنی، قرص و آمپول وارداتی «استرادیول» برای بیماری‌های هورمونی از جمله مواردی هستند که در حال حاضر کمبود آنها در داروخانه‌ها مشهود است.»
امین عنجبگی، درباره کمبودهای دارویی کشور توضیح داد: «اینکه می‌گویند هیچ کمبودی در حوزه دارو نداریم، قطعا برای روحیه‌دادن به مردم در شرایط جنگ است. اما حقیقت آن است که از وقتی ارز دارو دچار تحولاتی شد و از سوی دیگر تحریم‌ها رخ داد، ما نتوانستیم داروی خارجی وارد کشور کنیم که به عنوان مثال داروی تنفسی سیمیکورتر هم یکی از این موارد است. همچنین اگر اقلام دارویی مدتی در دسترس بوده‌اند به دلیل وجود آنها در انبارها بوده است.» او ادامه داد: «البته برخی از شرکت‌های دارویی اعلام کرده‌اند رفرنس دارو را از منابع مربوطه در خارج از کشور گرفته‌اند و دارو را با همان شکل و شمایل خارجی، در داخل تولید کرده‌اند. با این حال هنوز هم نمی‌توانیم بگوییم در داروخانه‌ها همه داروها وجود دارند، حتی پیش از جنگ هم برخی از نمایندگان مجلس تاکید کرده بودند حداقل در حوزه ۱۰۰ قلم دارو در کشور با کمبود یا فقدان مواجه هستیم.» او با انتقاد از قیمت بالای دارو در کشور و توان کم شهروندان برای تامین نیازهای دارویی خود عنوان کرد: «در چنین وضعیتی مردم نمی‌توانند به دلیل ترس از شرایط جنگ، اقدام به خرید زیاد داروهای مورد نیاز و دیوکردن دارو کنند، مگر قشر محدودی که در نوک قله درآمدی کشور قرار دارند. به‌علاوه اینکه داروها تاریخ انقضا دارند و باید تا قبل از زمان گذشت این تاریخ استفاده شوند و سوم اینکه سیستم بیمه‌ای کشور اجازه تخلف نمی‌دهد؛ بنابراین امکان کمبود دارو به دلیل خرید و دیوکردن دارو توسط شهروندان وجود ندارد.» او با اشاره به برداشته‌شدن ارز ترجیحی دارو در دولت سیزدهم گفت: «تغییرات مربوط به ارز دارو و بالا رفتن قیمت دارو، تحریم‌ها، مسائل مرتبط با ارتباطات بین‌المللی کشور، در کنار تأخیر در پرداخت بدهی توسط بیمه‌ها یا عدم پرداخت بدهی باعث شد داروخانه‌ها درآمدم مشخصی نداشته باشند و از سال ۱۴۰۰ به بعد بسیاری از آنها در آستانه ورشکستگی قرار بگیرند.»
او به گفته او، در حال حاضر انحصار برخی اقلام دارویی مرتبط با بیماری سرطان مانند داروی شیمی‌درمانی در اختیار داروخانه‌های ۲۰ گانه مانند هلال‌احمر، ۱۳ آبان و امثال آنهاست. برخی از معاونان پیشین وزارت بهداشت هم که داروخانه‌هایی را تأسیس کرده‌اند یا توجه به روابطی که دارند، ممکن است چنین دروهایی را در داروخانه داشته باشند، اما این موارد محدود است. از طرف دیگر بسیاری از اقلام دارویی از سیستم بیمه کنار گذاشته شده‌اند مانند برخی از داروهای گیاهی. مسائلی که در کمبود برخی اقلام دارویی در داروخانه‌ها مؤثر است.

آموزش از دور به بازمانده‌های ازتحصیل

ایلنا: مدیر مدارس الکترونیک و از راه دور وزارت آموزش و پرورش، با اشاره به وجود این مدارس در مناطق محروم، مرزی، عشایری و روستایی گفت: «فلسفه وجودی این مدارس، جذب بازماندگان از تحصیل (به دلایل سنی، اقتصادی و فرهنگی) است و در حال حاضر حدود هزارو ۵۴۵ واحد آموزشی در سراسر کشور فعال است که استقبال دختران در مناطق محروم بیشتر بوده و این فرصت مناسبی برای بانوانی است که ازدواج کرده‌اند.» ایرج شاه‌ملکی ادامه داد: «مدارس آموزش از راه دور در مناطق محروم، مرزی، عشایری و روستایی بیشتر وجود دارد و فلسفه وجودی و تأسیس این مدارس نیز جذب بازماندگان از تحصیل است که به هر دلیلی مانند شرایط سنی، شرایط اقتصادی و شرایط فرهنگی امکان حضور در مدرسه روزانه را نداشته‌اند.» او با بیان اینکه آموزش از راه دور یک روزه امید برای این قشر از دانش‌آموزان است که بتوانند از این طریق ادامه تحصیل دهند افزود: «حدوداً هزارو ۵۴۵ واحد آموزشی در کل کشور وجود دارد و با توجه به اینکه ۱۶ استان مرزی داریم در این استان‌ها توسعه خوبی داده شده است.» او با بیان اینکه در مناطق پرخطردار کشور آموزش از راه دور کمتر وجود دارد ادامه داد: «در مناطق روستایی، تعداد و درصد نفوذ بالاتر است. شاه‌ملکی با بیان اینکه استقبال دختران در مناطق محروم بیشتر است، گفت: این راه فرصت خوبی است به‌ویژه برای زنانی که ازدواج کرده و نتوانسته‌اند ادامه تحصیل دهند.» او با بیان اینکه مقتضایان از پایه هفتم برای ادامه تحصیل در مدارس از راه دور می‌توانند درخواست دهند و خدمات ارائه می‌دهیم، افزود: «این آموزش‌ها تا پایه دوازدهم ادامه دارد. پایه دوازدهم هم در شاخه ریاضی و فیزیک در مدارس؛ در شاخه کارودانش، دانش‌آموز باید از یک دستگاه متولی مهارت مانند سازمان آموزش جهاد کشاورزی، وزارت ارشاد و صنایع دستی، گواهی مهارت در دریافت کنند، سپس دروس عمومی به او داده می‌شود. مثلا دیپلم گرافیک رایانه حدود ۴۵ واحد مهارت است، هم‌زمان فرد هم درس می‌خواند و هم مهارت می‌گیرد، دروس عمومی را هم مدرسه سه او ارائه می‌دهد؛ بنابراین دیپلم‌گرفتن این فرد تسریع می‌شود.»

ثبت تصویر پلنگ ایرانی در ارتفاعات گیلان

ایلنا: مدیر کل حفاظت محیط زیست استان گیلان گفت: «دوربین‌های تله‌ای در ارتفاعات رودبار، موفق به ثبت تصویر تازه‌ای از پلنگ ایرانی شدند؛ ثبت این تصاویر جدید در رودبار، علاوه بر ارزش علمی، یادآور اهمیت حفاظت از زیستگاه‌های کوهستانی و جنگلی گیلان است.»
فرهاد حسینی طایفه ادامه داد: «کارشناسان محیط زیست با نصب و بهره‌برداری از دوربین‌های تله‌ای در ارتفاعات شهرستان رودبار، توانستند تصاویر مستندی از حضور یک قلاهد پلنگ ایرانی ثبت کنند. این ثبت موفق، در شرایطی حاصل شده که جانش تعارض میان حیات‌وحش و دامداران به‌ویژه در زمینه خسارت به دام‌ها همچنان از مسائل مهم زیست‌محیطی در این شهرستان به شمار می‌رود.» او با اشاره به اهمیت این اتفاق گفت: «بخش قابل توجهی از دامداری در رودبار به شیوه‌های سنتی و بدون حفاظت کافی انجام می‌شود. رهاسازی دام‌ها در زیستگاه‌های طبیعی و ورود آنها به قلمرو حیات وحش، موجب بروز خسارت برای دامداران و تشدید تعارض با گونه‌های ارزشمندی همچون پلنگ ایرانی می‌شود.»

در طول آفتاب یک روز پاییزی در سال ۱۴۰۰، در روستای سیناجو به سمت هوتک رفت و هرگز به خانه بازنگشت. یکی از بستگان او در توصیف روز حادثه به «شرق» می‌گوید: «این‌طور شنیدم که صبح زود، نزدیک طلوع آفتاب که هوا به خنکی می‌زد و تازه باران باریده بود، حسن برای بازی رفته بود سمت هوتک. چند ساعت گذشته و برگشته بود. مادر و پدرش پس از مدتی متوجه غیبت او شدند و جست‌وجو آغاز شد؛ در نهایت پی‌گرش در یک آب انبار شبیه به هوتک در روستا پیدا شد.»

او از وضعیت خانواده کودک پس از این فاجعه هم یاد می‌کند: «وضعیت خانواده قابل توصیف نبود. از دست دادن کودک آن هم به این شکل، ضربه بدی به ما زد.» با این حال، پیامد این حادثه فقط به خانواده حسن محدود نمانده است. به گفته او، در سطح روستا و مناطق اطراف، حساسیت نسبت به خطر هوتک‌ها تا حدی افزایش یافته: «خودم دو فرزند خردسال دارم، بعد از این ماجرا بیشتر مراقبت می‌کنم. هر وقت سر کارم و تلفن زنگ می‌خورد، می‌ترسم خبر بدهند بچه‌هایم رفته‌اند سر هوتک.» او در عین حال تاکید می‌کند این سطح از مراقبت، در بسیاری از موارد کافی نیست؛ زیرا ساختار زیست در این مناطق به‌گونه‌ای است که هوتک‌ها و آب‌های روماز بخشی جدایی‌ناپذیر از محیط زندگی محسوب می‌شوند و امکان حذف وجود ندارد.

مريم لطفي: دو کودک در هوتکی در جنوب سیستان بلوچستان جان باختند، آن هم در میانه روزهایی که سایه جنگ خانه به خانه روی آدم‌ها سنگینی می‌کرد. ۱۶ فروردین «الیاس بلوچ»، چهارساله اهل روستای گلستان و ۱۹ فروردین «ابودر جدگال»، ۱۱ساله اهل روستای سسی‌تار محمود در شهرستان دشتیاری، در نقطه‌ای دور از میدان‌های رسمی بحران، در سکوت جان باختند. نه بر اثر حمله‌ای نظامی، که در دل یکی از قدیمی‌ترین و در عین حال خطرناک‌ترین سازه‌های آبی جنوب شرق کشور. پیش از آنها و در بهمن سال گذشته هم هوتک جرعه جان دو کودک بلوچ را سر کشیده بود. ۱۳ بهمن «ایسر عبداللهی (بلوچ)»، کودک هفت‌ساله و دانش‌آموزی از روستای دج در شهرستان دشتیاری، پس از بازگشت از مدرسه به محدوده هوتک روستا رفت و در روستا و مناطق اطراف، حساسیت نسبت به خطر هوتک‌ها تا حدی گرگج»، کودک یک‌ونیم‌ساله از روستای بل‌ریمدان، در هوتکی که پشت خانه‌شان قرار داشت، غرق شد. دو حادثه در فاصله‌ای کوتاه؛ دو نام که به فهرست بلند قربانیان هوتک‌ها اضافه شدند. حادثه‌ای که برای ساکنان این منطقه، دیگر فاعلگیرکننده نیست و مدام تکرار می‌شود. با وجود پراکندی داده‌های رسمی، برخی برآوردها از عمق این بحران حکایت دارند. شماری از رسانه‌های خارج از ایران گزارش داده‌اند طی ۱۲ سال گذشته، دست‌کم ۱۱۷ نفر در اثر سقوط به داخل هوتک‌ها جان خود را از دست داده‌اند. در داخل کشور نیز، آنچه از دل گفت‌وگوهای میدانی به دست می‌آید، تصویری کم‌وبیش مشابه ارائه می‌دهد. «شرق» در گفت‌وگو با یکی از کارکنان خانه بهداشت در دشتیاری به برآوردی رسیده که بر اساس آن، سالانه حدود ۱۵ تا ۲۰ کودک در هوتک‌ها غرق می‌شوند.

بازی کنار آب

روایت معلمان محلی، اغلب از دل تجربه‌های روزمره و مواجهه مستقیم با کودکان شکل می‌گیرد: تجربه‌ای که هم‌زمان هم از یک درس می‌آید و هم از زیست واقعی روستا. «شهلا ریگی»، یکی از همین معلم‌هاست، معلمی در روستای «بالادسروکوب» در شهرستان دشتیاری که در گفت‌وگو با «شرق» از تجربه‌ها و مشاهداتش درباره خطراتی می‌گوید که کودکان را در این فضاها تهدید می‌کند. او توضیح می‌دهد در روستای محل فعالیتش هوتک وجود دارد اما پس از غرق‌شدن یک کودک در سال‌های گذشته، اطراف آن حصارکشی شده است. به‌گفته او، همین اقدام باعث شده در سال‌های اخیر، در آن روستا مورد مشابهی تکرار نشود.

با این حال، این وضعیت در همه روستاهای منطقه یکسان نیست. او از روستاهای اطراف یاد می‌کند که همچنان با چنین حوادثی مواجه‌اند. به‌گفته این معلم، زمان وقوع بسیاری از این حوادث، هم‌زمان با بارندگی است؛ زمانی که هوتک‌ها پر آب می‌شوند و فضای اطراف آنها به‌شدت لغزنده می‌شود؛ «منطقه با خشک‌سالی روبه‌روست و وقتی باران می‌بارد، شادی بچه‌ها قابل توصیف نیست. اما خاک اطراف هوتک‌ها چون سست است، به‌راحتی ریزش می‌کند. بچه‌ها که نزدیکش بازی می‌کنند، لیز می‌خورند، می‌افتند و غرق می‌شوند.»

او تاکید می‌کند این خطر فقط محدود به هوتک‌ها نیست: «در برخی نقاط دشتیاری، به‌ویژه در بخش‌هایی که زیرساخت‌های جدیدتر کمتر توسعه‌یافته، چاله‌های فاضلاب روماز نیز به تهدیدی مشابه تبدیل شده‌اند.» ریگی به حادثه‌ای در همین زمینه اشاره می‌کند: «دو سال پیش، در روستای خود ما، یک کودک هفت‌ساله که با دوستانش فوتبال بازی می‌کرد، وقتی توپش داخل یکی از همین چاله‌ها افتاد، برای برداشتن توپ سمت چاله رفت. اما پایش لیز خورد و داخل چاله افتاد و متأسفانه جانش را از دست داد.»

به‌گفته او، اگرچه آگاهی‌رسانی‌هایی در سطح محلی انجام می‌شود، اما این اقدامات ساختاری نیست: «بیشتر خود اهالی و می‌دهندگان هستند که به‌ویژه در زمان بارندگی به خانواده‌ها هشدار می‌دهند که مراقب بچه‌ها باشند. اما یک برنامه آموزشی منسجم با نهادهی مشخص برای این کار وجود ندارد.» او در عین حال به تفاوت میان روستاها اشاره می‌کند؛ جایی که برخی هوتک‌ها ایمن‌سازی شده‌اند و برخی دیگر همچنان بدون حصار رها شده‌اند: «در بعضی روستاها، مثل سند بهرام یا دلکان، هوتک‌های بزرگ‌تری وجود دارد که متأسفانه حصارکشی نشده‌اند.» به‌گفته او، این مسئله در حیطة وظایف مدیریت محلی است: «ایمن‌سازی هوتک‌ها بر عهده روستاها و دهیاری‌هاست، اما در برخی موارد این کار انجام نشده است.»

صیبحی که غروب نداشت

«حسن جدگال»، اسمش فقط یک نام در آمارها نیست؛ در حافظه آدم‌هایی مانند که هنوز صدای آب و تصویر هوتک را کنار خانه‌ها فراموش نکرده‌اند. «حسن»، پسرچهارپنجاه‌ساله‌ای بود که

«شرق» از جزئیات غرق‌شدن دو کودک در هوتک‌ها و ادامه زنجیره این حوادث در سیستان وبلوچستان گزارش می‌دهد

مرگ سالانه ۱۵ تا ۲۰ کودک در هوتک‌ها

هوتک‌ها، معمولا در حاشیه روستاها یا در نزدیکی خانه‌های روستاییان قرار دارند؛ موقعیتی که آنها را به بخشی از زندگی روزمره تبدیل کرده است

دسترس نیست. اگر اتفاقی بیفتد، معمولا خود خانواده باید کودک را از هوتک درآورد و به درمانگاه برساند.» فاصله مراکز درمانی نیز بسته به موقعیت، متغیر است: «گاهی ۱۰ تا ۱۵ کیلومتر و در برخی موارد تا ۳۰ یا حتی ۵۰ کیلومتر فاصله وجود دارد». در چنین شرایطی، فاصله زمانی نجات بسیار کوتاه است: «اگر دو، سه دقیقه بگذرد، دیگر عملا کاری از دست کسی برنی‌آید.» او همچنین حوادثی مانند حمله تساح به کودکان و قطع عضو آنها را پدیده‌ای نادر و استثنایی توصیف می‌کند؛ مواردی که به‌گفته او، در سال‌های گذشته فقط در محدوده‌های نزدیک به زیستگاه گاندو رخ داده و به داخل بافت روستاها راه پیدا نکرده‌اند.

در نهایت او درباره سازه‌های که هم‌زمان ضروری و خطرناک است، می‌گوید: «اینها بخشی از زندگی مردم شده‌اند. نمی‌شود بکاره حذفشان کرد، چون جایگزین ندارند.» همین وابستگی، افزایش یافته: «خودم دو فرزند خردسال دارم، بعد از این ماجرا بیشتر مراقبت می‌کنم. هر وقت سر کارم و تلفن زنگ می‌خورد، می‌ترسم خبر بدهند بچه‌هایم رفته‌اند سر هوتک.» او در عین حال تاکید می‌کند این سطح از مراقبت، در بسیاری از موارد کافی نیست؛ زیرا ساختار زیست در این مناطق به‌گونه‌ای است که هوتک‌ها و آب‌های روماز بخشی جدایی‌ناپذیر از محیط زندگی محسوب می‌شوند و امکان حذف وجود ندارد.

زیرساخت بقا

هوتک‌ها فقط محل بازی کودکان نیستند؛ این منابع یکی از قدیمی‌ترین و مهم‌ترین سازوکارهای ذخیره آب در منطقه‌اند؛ آب باران در آنها جمع می‌شود و به عنوان آب شیرین مورد استفاده قرار می‌گیرد. ساکنان، ذخیره چ‌های مصرف روزمره و چه برای مصارف دیگر، ناگزیر به استفاده از همین منابع هستند. با این حال، مصرف این آب، تبعات دیگری هم دارد. این آب‌ها آلوده‌اند و استفاده مداوم از آنها بدون پیامد نیست؛ خیلی از افرادی که در آن مناطق زندگی می‌کنند، به‌طور شایع دچار بیماری‌های کلیوی و مجاری ادراری هستند. بنابراین، در میان خبرهای تکرارشونده از غرق‌شدن کودکان، نگاه فنی به «هوتک» می‌تواند لایه‌ای دیگر از این بحران را روشن کند؛ اینکه این‌ کودکان‌ها دقیقا چه کارکردی دارند و چرا، با وجود خطرات شناخته‌شده، همچنان در زیست روزمره مردم باقی مانده‌اند؟ مدیر یکی از شرکت‌های آب‌شیرین‌کنی در محدوده پس‌اندز دشتیاری که به دلیل حساسیت‌های محلی ترجیح می‌دهد، او تاکید می‌کند این موارد، است و به دلیل تشنگی منطقه، آمار دقیق‌تری نیازمند داده‌های

تجمیعی در سطح شهرستان یا بخش است. اما آنچه این حوادث را مرک‌باتر می‌کند، شرایط امداد‌رسانی است. به‌گفته جدگال، امکانات در این مناطق بسیار محدود است. «عملا تنها چیزی که داریم اورژانس ۱۱۵ است.» با این حال، فاصله زمانی رسیدن نیروهای امدادی، در بسیاری از موارد تعیین‌کننده است: «وقتی تماس گرفته می‌شود، معمولا تا نیرو برسد، کودک غرق شده است.» به عبارت دیگر، در بسیاری از موارد، انتقال به مرکز درمانی زمانی انجام می‌شود که امکان احیا از بین رفته است. جدگال همچنین از یکی از جدیدترین موارد غرق‌شدگی در هوتک خبر می‌دهد؛ حادثه‌ای که این‌بار قربانی آن یک کودک نبود. او می‌گوید: «هشت فروردین در روستای رودیک، یک مرد جوان افغانستانی در هوتک غرق شد.»

به‌گفته او، این فرد که حدودا ۲۰ساله بود، به عنوان کارگر در منطقه مشغول به کار بوده و برای برداشتن آب به سمت هوتک رفته است: «دو روز بعد اهالی متوجه شدند و جنازه‌اش را بیرون کشیدند.» او نکته مهم‌تری را در ادامه مطرح می‌کند؛ اینکه این‌گونه موارد، به‌ویژه وقتی قربانی از اتباع سمث هوتک‌ها می‌روند.» او اضافه می‌کند شنا در این آب‌انبارها، و گزارش‌ها ثبت و برجسته نمی‌شود: «چون افغانستانی بود، اوراق هویتی نداشتند و عملا گزارش نشده است.» به‌گفته او، ناآشنایی با شنا یکی از عوامل مهم این حوادث است: «کودکان معمولا شنا بلد نیستند و بسیاری از زنان هم همین‌طور. درمورد این فرد هم احتمالا همین مسئله نقش داشته، به‌ویژه که با محیط آشنایی نداشتند.

به‌گفته او، این فرد که حدودا ۲۰ساله بود، به عنوان کارگر در منطقه مشغول به کار بوده و برای برداشتن آب به سمت هوتک رفته است: «دو روز بعد اهالی متوجه شدند و جنازه‌اش را بیرون کشیدند.» او نکته مهم‌تری را در ادامه مطرح می‌کند؛ اینکه این‌گونه موارد، به‌ویژه وقتی قربانی از اتباع سمث هوتک‌ها می‌روند.» او اضافه می‌کند شنا در این آب‌انبارها، و گزارش‌ها ثبت و برجسته نمی‌شود: «چون افغانستانی بود، اوراق هویتی نداشتند و عملا گزارش نشده است.» به‌گفته او، ناآشنایی با شنا یکی از عوامل مهم این حوادث است: «کودکان معمولا شنا بلد نیستند و بسیاری از زنان هم همین‌طور. درمورد این فرد هم احتمالا همین مسئله نقش داشته، به‌ویژه که با محیط آشنایی نداشتند.

است. به‌گفته او، در این مناطق، ارگان امدادی به آن شکل در

خبرهای روز

نجات بیش از ۷۲۰۰ نفر درجنگ تحمیلی

ایرنا- رئیس جمعیت هلال‌احمر از نقش‌آفرینی امدادگران در شش هزار مأموریت امدادی جنگ تحمیلی سوم خبر داد و گفت: «بیش از هفت‌هزارو ۲۰۰ هم‌وطن با تلاش امدادگران هلال‌احمر از زیر آوار حملات نجات یافتند.» پیرحسین کولیوند ادامه داد: «در این بازه زمانی، بیش از شش هزار عملیات امداد و نجات در سراسر مناطق درگیر به ثبت رسیده است؛ عملیاتی که هر یک روایت‌گر صحنه‌هایی از امید، ایثار و مبارزه با مرگ در دل آوار و ویرانی بود. در جریان این عملیات‌ها، هفت هزارو ۲۱۵ نفر از زیر آوار نجات یافتند.» او با اشاره به سختی برخی مأموریت‌ها گفت: «در برخی عملیات‌ها، مانند حادثه ساختمان مسکونی رسالت، امداد‌رسانی روزها طول کشید. در شرایطی بسیار سخت، با سازه‌ای ناپایدار و پرخطر، امدادگران ما حتی پس از حدود ۲۰ روز تلاش بی‌وقفه، موفق شدند پیکر دو شهید گران‌قدر را از طبقات فوقانی تفحص و به آغوش خانواده‌های‌شان بازگردانند و به‌این‌ترتیب، این عملیات به پایان رسید.» به‌گفته رئیس جمعیت هلال‌احمر، از مجموع مصدومان، بیش از هفت هزار نفر به مراکز درمانی منتقل شده و بالغ بر ۱۰ هزارو ۳۸۲ نفر نیز به صورت تسریعی در محل حادثه درمان شده‌اند. همچنین عملیات جست‌وجو از سوی تیم‌های آنست در قالب هزارو ۷۱۱ مأموریت انجام شده است. رئیس جمعیت هلال‌احمر همچنین با تاکید بر نقش حیاتی تیم‌های سگ‌های زنده‌یاب و جسدیاب ادامه داد: «این سگ‌ها با آموزش‌های تخصصی و آمادگی بالا وارد میدان می‌شوند، در سخت‌ترین و خطرناک‌ترین شرایط عملیاتی- از آوارهای ناپایدار گرفته تا فضاهای محدود و پرخطر- حضور مؤثر و تعیین‌کننده‌ای داشته‌اند. متأسفانه در جریان این عملیات‌ها، تعدادی از این سگ‌های فداکار نیز دچار آسیب و مصدومیت شدند که نشان دهنده شدت و خطر بالای مأموریت‌هاست.»

فراخوان جمع‌آوری یک محصول لاغری غیرمجاز

دفتر نظارت و پایش مصرف فرآورده‌های سلامت سازمان غذا و دارو از جمع‌آوری فوری محصول لاغری «جی‌سی» (GC) به دلیل غیرمجاز و تقلبی‌بودن خبر داد. براساس اعلام آزمایشگاه مرجع کنترل غذا و دارو، محصول لاغری جی‌سی (GC) به دلیل حاوی ترکیبات مت‌فامین‌ب و کافئین و تقلبی‌بودن، مشمول جمع‌آوری و فراخوان فوری شد. روابط‌عمومی سازمان غذا و دارو اعلام کرد معاونت‌های غذا و دارو دانشگاه‌های علوم پزشکی و مناطق آزاد موظف شدند به قید فوریت برای جمع‌آوری این فرآورده اقدام و مستندات مربوطه را به سازمان ارسال کنند. همچنین از مردم خواسته شد در صورت مشاهده این محصول در سطح عرضه، مراتب را از طریق سامانه‌های نظارتی سازمان اطلاع دهند. این محصول فاقد هرگونه مجوز ساخت و توزیع بوده و مصرف آن می‌تواند عوارض جدی برای سلامت مصرف‌کنندگان داشته باشد.

شهادت ۱۱نفر ازاعضای گروه پرستاری

ایسنا- رئیس‌کل سازمان نظام پرستاری گفت: «۱۱ نفر از اعضای گروه پرستاری شامل فوریت‌های پزشکی و پرستاران شهید شده‌اند. برخی از این افراد در مناطق عملیاتی و در کنار نیروهای مسلح خدمت می‌کردند که در آن مناطق شهید شدند.» احمد نجفیان درباره وضعیت ارائه خدمات در دوران جنگ رمضان گفت: «کمبودی در زمینه ارائه خدمات در سراسر کشور نداشتیم؛ براساس برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، خدمات در سراسر کشور ارائه شد و کادر درمان آمادگی کامل داشت.» او با بیان اینکه برخی بخش‌های بیمارستانی تخلیه شدند تا از بخش اورژانس پشتیبانی کنند، گفت: «نه‌فقط در ارتباط با نیروی انسانی نظام سلامت با مشکل مواجه نشدیم، بلکه از منظر دارو و تجهیزات نیز آمادگی کامل داشتیم و هیچ کمبودی در راستای دارو و تجهیزات وجود ندارد.» رئیس‌کل سازمان نظام پرستاری درباره نیروهای داوطلب برای ارائه خدمات توضیح داد: «براساس آخرین آمار و ارقام، حدود پنج هزار نفر برای ارائه خدمات داوطلبانه ثبت‌نام کرده‌اند که بازنشتگان، اعضای هیئت‌علمی و دانش‌جویان بخش عمده این افراد را تشکیل می‌دهند.»